

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **J. T.**, proti žalované: **O2 Czech Republic a.s.**, Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, o žalobě na zrušení rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 15. 6. 2021, č. j. ČTÚ-35 432/2017 – 603,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se podáním označeným jako „správní žaloba, stížnost“ (dále jen „žaloba“) doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 1. 2022 domáhá zrušení rozhodnutí předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 15. 6. 2021, č. j. ČTÚ-35 432/2017 – 603 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím byl zamítnut rozklad žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro západočeskou oblast, ze dne 24. 4. 2017, č. j. ČTÚ-58 796/2016-634/IV. Vyř.-KhO.

[2] Z napadeného rozhodnutí, jež žalobkyně ke své žalobě připojila, přitom vyplývá, že se týká sporu vedeného mezi ní a žalovanou společností O2 Czech Republic a.s. ve věci uhrazení dlužné ceny za poskytnutou veřejně dostupnou službu elektronických komunikací za zúčtovací období od 17. 1. 2015 do 16. 9. 2015.

[3] Z uvedeného je zřejmé, že Nejvyšší správní soud nejenže není soudem věcně příslušným k provedení řízení a rozhodnutí o žalobě, ale tato věc vůbec nespadá do pravomoci soudů ve správním soudnictví (srov. § 2 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí je totiž rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci, o níž přísluší dle § 7 odst. 2 o. s. ř. a § 244 odst. 1 o. s. ř. rozhodnout soudům v občanském soudním řízení, a to v řízení podle části páté občanského soudního řádu.

[4] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že žalobkyně se domáhá přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, a jakkoliv se lze proti takovému rozhodnutí bránit žalobou, lze tak učinit nikoliv ve správním soudnictví, nýbrž v řízení před soudy v občanském soudním řízení podle části páté občanského soudního řádu. Nejvyšší správní soud z uvedeného důvodu žalobu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

Žalobkyně může ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat ve výše označené věci žalobu k místně příslušnému okresnímu soudu (§ 46 odst. 2 s. ř. s.). V takovém případě platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došla odmítnutá žaloba (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

V Brně dne 25. ledna 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu